

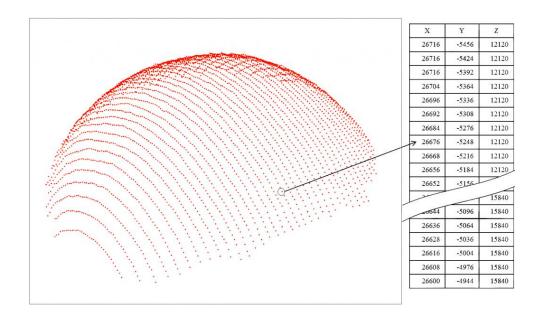
Uvod u PCL – filtriranje i vizualizacija oblaka točaka

Tara Knežević, mag.ing.mech. Doc.dr.sc. Filip Šuligoj

- Skup trodimenzionalnih točaka koje predstavljaju oblik ili površinu nekog objekta ili scene
- Svaka točka ima minimalno x, y i z koordinatu u prostoru

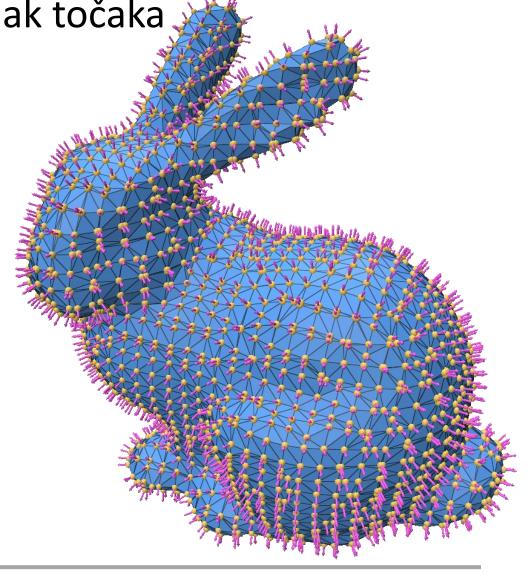

Uz tri koordinate, oblak točaka može imati:

- Boju (RGB)
- Normale (pravci površine)
- Intenzitet (snaga refleksije signala)

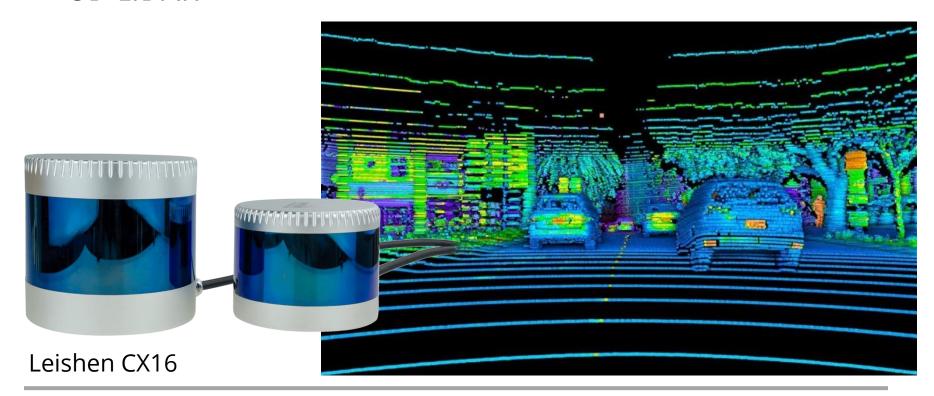

Oblak točaka nastaje korištenjem 3D senzora

• 3D LIDAR

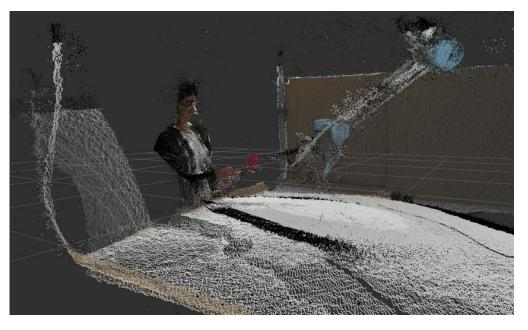

Oblak točaka nastaje korištenjem 3D senzora

- 3D LIDAR
- RGB-D kamere

Microsoft Kinect

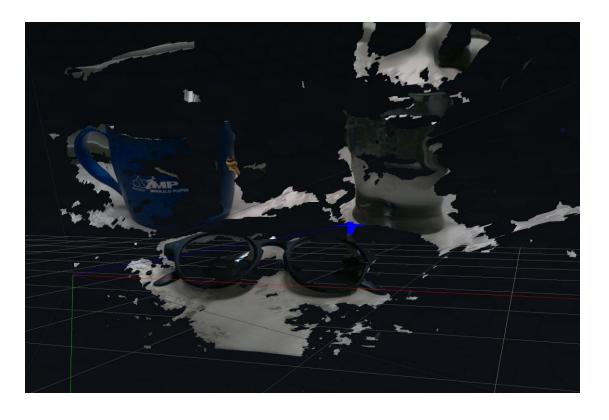

Oblak točaka nastaje korištenjem 3D senzora

- 3D LIDAR
- RGB-D kamere
- Stereo kamere

Intel RealSense D405

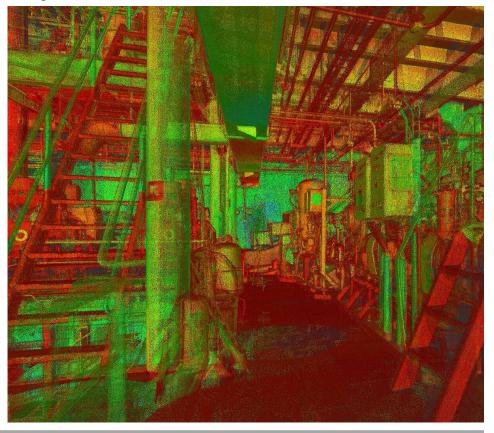

Oblak točaka nastaje korištenjem 3D senzora

- 3D LIDAR
- RGB-D kamere
- Stereo kamere
- 3D skeneri

PCL (Point Cloud Library)

- Open source biblioteka za obradu oblaka točaka
- Sadrži module za
 - Filtriranje
 - Segmentaciju
 - Grupiranje
 - Registraciju
 - Vizualizaciju
- Razvijen je kako bi standardizirao i olakšao rad s kompleksnim 3D podacima

Point cloud u PCL-u

PCL nudi različite tipove točaka (point types) za različite aplikacije:

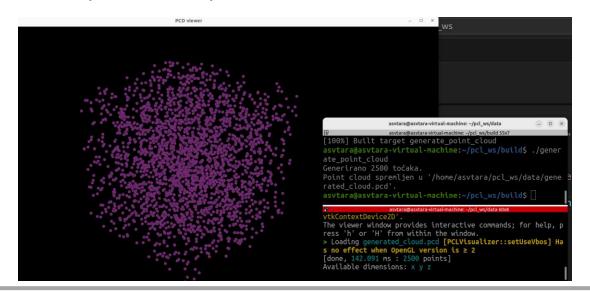
Tip	Opis	
pcl::PointXYZ	Samo prostorne koordinate (x, y, z).	
pcl::PointXYZRGB	Prostorne koordinate + boja (r, g, b).	
pcl::PointNormal	Koordinate + normale (smjer površine).	
pcl::PointXYZRGBNormal	Koordinate + boja + normale.	
pcl::PointXYZI	Koordinate + intenzitet.	

Primjer 01 – generiranje PC

- Za početak rada potrebno je generirati ili učitati point cloud
- U ovom primjeru generiramo nasumičnih 500 točaka u 3D prostoru
- Svaka točka ima (x, y, z) koordinate u opsegu od 0 do 1024
- Točke su zatim prikazane pomoću PCLVisualizer alata

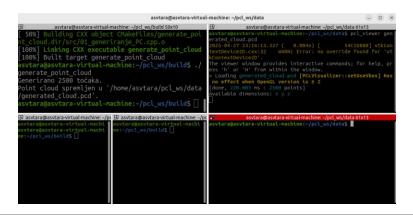

Terminator

Preporuka koristiti ga:

- Terminator nudi puno više opcija za uređivanje izgleda, tipki prečaca i ponašanja nego obični Terminal
- Terminator omogućuje horizontalno i vertikalno dijeljenje prozora na više terminala unutar jednog

Splitting	
Ctrl+Shift+O	Split terminals Horizontally.
Ctrl+Shift+E	Split terminals Vertically.
Ctrl+Shift+W	Close the current terminal.

Moving	
Alt+Right	Move to the right terminal.
Alt+Left	Move to the left terminal.
Alt+Up	Move to the upper terminal.
Alt+Down	Move to the bottom terminal.

Tabs	
Ctrl+Shift+T	Open new tab
Ctrl+PageDown	Move to next Tab
Ctrl+PageUp	Move to previous Tab

Font Size	
Ctrl+Plus (+)	Increase font size.
Ctrl+Minus (-)	Decrease font size.
Ctrl+Zero (0)	Restore font size to original setting.

Primjer 01 – generiranje PC

```
#include <iostream>
                                                                                                               Učitavanje
#include <pcl/point types.h>
                                                                                                                potrebnih
#include <pcl/point cloud.h>
                                                                                                                biblioteka
#include <pcl/io/pcd io.h>
int main() {
    // 1. Kreiranje praznog point clouda
                                                                                                         Kreiranje praznog objekta
    pcl::PointCloud<pcl::PointXYZ>::Ptr cloud(new pcl::PointCloud<pcl::PointXYZ>);
                                                                                                              oblaka točaka
    // 2. Definiranje veličine
    cloud->width = 500;
                                                                                                          Postavljanje dimenzija i
    cloud->height = 5;
                                                                                                           alokacija memorije za
    cloud->is dense = false;
                                                                                                                  točke
    cloud->points.resize(cloud->width * cloud->height);
    // 3. Generiranje nasumičnih točaka
    for (auto& point : cloud->points) {
                                                                                                           Generiranje slučajnih
        point.x = 1024 * rand() / (RAND MAX + 1.0f);
                                                                                                           (x, y, z) koordinata za
        point.y = 1024 * rand() / (RAND MAX + 1.0f);
                                                                                                                  točke
        point.z = 1024 * rand() / (RAND MAX + 1.0f);
    std::cout << "Generirano " << cloud->points.size() << " točaka." << std::endl;</pre>
    std::string output path = "/home/asvtara/pcl ws/data/generated cloud.pcd";
                                                                                                               Spremanje
    pcl::io::savePCDFileASCII(output path, *cloud);
    std::cout << "Point cloud spremljen u '" << output path << "'." << std::endl;</pre>
                                                                                                             rezultata u PCD
                                                                                                                datoteku
    return 0;
```


- Template se najčešće definira za funkcije i klase
- Template klase je generička definicija klase koja omogućava da se ista struktura koristi za različite tipove podataka, bez dupliciranja koda
- Kod je kraći, čitljiviji, i lakši za održavanje
- Tip podatka koji će se koristiti u klasi definira se prilikom instanciranja klase, a označava se simbolički (npr. T) unutar deklaracije template

<typename T>

```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
    T value;

    MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

    void print() {
        std::cout << value << std::endl;
    }
};</pre>
```

Generička definicija template klase


```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
    T value;

    MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

    void print() {
        std::cout << value << std::endl;
    }
};</pre>
```

Generička definicija template klase

Definira da je ovo **template klasa** koja radi s bilo kojim tipom T

Template je prepoznatljiv po tome što se tip podatka nalazi između znakova <> Puni naziv klase stvorene na osnovu template-a uključuje argumente koji se

navode unutar znakova <>. Za stvaranje objekata klase potrebno je koristiti njen pun naziv


```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
   T value;

   MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

   void print() {
      std::cout << value << std::endl;
   }
};</pre>
```

Generička definicija template klase

Definira klasu s imenom MyTemplateClass

Klase i funkcije definiraju se unutar zagrada {}. Kod funkcija se pišu čiste zagrade, a kod klasa se na kraju definicije obavezno dodaje ;.


```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
   T value;

   MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

   void print() {
      std::cout << value << std::endl;
   }
};</pre>
```

Generička definicija template klase

Omogućuje da članovi klase (varijable, funkcije) budu dostupni izvana, tj. drugim funkcijama, objektima i klasama.

U C++-u postoje tri modifikatora pristupa:

- 1. public članovi klase su dostupni izvana drugim funkcijama, klasama i objektima
- 2. private članovi su dostupni samo unutar same klase, tj. skriveni su od ostatka programa
- 3. protected omogućava pristup članovima unutar klase i u svim klasama koje nasljeđuju tu klasu

Postoji puno razloga zašto je dobro objekte dijeliti u te tri razine pristupa, a glavni je da se štite unutarnja stanja objekta od nepoželjnih promjena izvana.


```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
    T value;

    MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

    void print() {
        std::cout << value << std::endl;
    }
};</pre>
```

Generička definicija template klase

Varijabla klase MyTemplateClass, tipa T

Što će T biti, ovisi o tome kako će se klasa instancirati. Može biti bilo koji tip podatka (int, string, float...)


```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
    T value;

MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

    void print() {
        std::cout << value << std::endl;
    }
};</pre>
```

Generička definicija template klase

Konstruktor klase koji prima argument v, tipa T koji inicijalizira varijablu value, s v

- - Konstruktor je **posebna metoda klase** koja se automatski poziva **prilikom** stvaranja objekta

Služi za inicijalizaciju podataka unutar objekta i uvijek ima isto ime kao i klasa, ali nema tip povratne vrijednosti (čak ni void)

Kad stvorimo objekt klase MyTemplateClass, kontruktor će se pozvat i incijalizirati varijablu value na vrijednost v, koju smo unijeli pri stvaranju objrekta


```
template <typename T>
class MyTemplateClass {
public:
    T value;
    MyTemplateClass(T v) : value(v) {}

    void print() {
        std::cout << value << std::endl;
    }
};</pre>
Generička definicija
template klase

Metoda klase koja ispisuje vrijednost
člana value
```


U srži, **funkcija i metoda su ista stvar** - obje su blokovi koda koji mogu primati argumente i vraćati vrijednosti

Funkcija je **samostalan blok koda** koji može postojati izvan klase i poziva se neovisno o objektima

Metoda je funkcija koja je definirana unutar klase i poziva se nad objektom (ili klasom, ako je statična)

Predložak PointCloud klase

- PCL koristi template kako bi mogli definirati kakav PC tip podatka želimo koristiti, bez da postoji više različitih klasa
- Dakle, s istom klasom PointCloud, može se raditi s točkama koje imaju samo koordinate, boju, normale, ili sve zajedno

```
template <typename PointT>
class pcl::PointCloud {
public:
    std::vector<PointT> points;
    uint32_t width;
    uint32_t height;
    bool is_dense;
    // Ostali članovi i metode...
};
```

PointCloud template klasa

Predložak PointCloud klase

Zadatak: otvoriti datoteku 'point_cloud.h' te pronaći:

- Liniju u kojoj se deklarira klasa PointCloud
- Dio koda gdje je objašnjeno kako se definiraju širina i visina point clouda, kao i ukupan broj točaka

```
// Forward declarations
template <typename PointT> class PointCloud;
```

```
* The PointCloud class contains the following elements:

- \b width - specifies the width of the point cloud dataset in the number of points. WIDTH has two meanings:

- it can specify the total number of points in the cloud (equal with POINTS see below) for unorganized datasets;

- it can specify the width (total number of points in a row) of an organized point cloud dataset.

* \a Mandatory.

- \b height - specifies the height of the point cloud dataset in the number of points. HEIGHT has two meanings:

- it can specify the height (total number of rows) of an organized point cloud dataset;

- it is set to 1 for unorganized datasets (thus used to check whether a dataset is organized or not).

* \a Mandatory.

- \b points - the data array where all points of type <b>PointT</b> are stored. \a Mandatory.
```


Koje sve tipove podataka možemo koristiti s PointCloud klasom? Gdje su definirani?

- Definirani su kao strukture unutar datoteke 'point_types.h'
- Najčešće korišteni tipovi podataka:

Tip	Opis	
pcl::PointXYZ	Samo prostorne koordinate (x, y, z).	
pcl::PointXYZRGB	Prostorne koordinate + boja (r, g, b).	
pcl::PointNormal	Koordinate + normale (smjer površine).	
pcl::PointXYZRGBNormal	Koordinate + boja + normale.	
pcl::PointXYZI	Koordinate + intenzitet.	

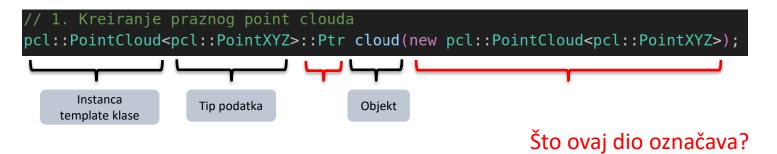

Instanciranje template klase

 Instanciranje = postupak dodjeljivanja konkretnog tipa podataka umjesto generičkog (PointT) u trenutku korištenja (npr. deklaracije objekta te klase)

Pointer

- Pointer je varijabla koja sadrži memorijsku adresu nekog drugog objekta (varijable, funkcije, objekta klase)
- Primjer 02 pointer

```
Učitavanje potrebnih biblioteka

Inicijalizacija varijable i pointera

Ispis vrijednosti i memorijske adrese
varijable 'x'

Ispis vrijednosti pointera i
dereferenciranje pointera
```


Pointer

Primjer 02 – pointer

```
Učitavanje potrebnih biblioteka
#include <iostream>
int main() {
                                                                                                        <u>}</u>
                                                                                                                      Inicijalizacija varijable i pointera
    int x = 37;
                               // obična varijabla 'x'
    int* p = &x;
                                // pointer 'p' koji pokazuje na x
                                                                                                                     Ispis vrijednosti i memorijske adrese
    std::cout << "Vrijednost x: " << x << std::endl;</pre>
                                                                                                                                 variiable 'x'
    std::cout << "Adresa x (&x): " << &x << std::endl:</pre>
                                                                                                                          Ispis vrijednosti pointera i
    std::cout << "\nVrijednost pointera p (adresa na koju pokazuje): " << p << std::endl;</pre>
    std::cout << "Vrijednost na koju pokazuje p (*p): " << *p << std::endl;</pre>
                                                                                                                          dereferenciranje pointera
    std::cout << "\nPromjena x preko pointera (*p = 100):" << std::endl;</pre>
    *p = 100;
                                                                                                                        Promjena vrijednosti varijable
    std::cout << "Nova vrijednost x: " << x << std::endl;</pre>
                                                                                                                        preko pointera i proviera nove
    std::cout << "Nova vrijednost *p: " << *p << std::endl;</pre>
                                                                                                                                 vrijednosti
    return 0;
```

 Dereferenciranje pointera = pristup stvarnoj vrijednosti na adresi memorije na koju pointer pokazuje, koristeći operator '*'

Zašto koristimo pointere?

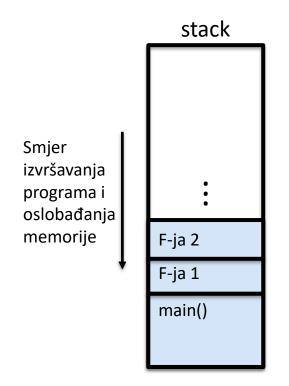
- Dijeljenje podataka između funkcija bez kopiranja
- Kada se funkciji pošalje neka vrijednost, ona dobije kopiju te varijable. Ako se pošalje pointer, funkcija pristupa originalnom podatku
- Efikasniji rad s velikim objektima (npr. pointcloud)
 - Kod velikih objekata nije praktično kopirati ih svaki put, a pointer omogućuje da radimo s originalnim objektom i time štedimo memoriju i vrijeme
- Potrebni za rad s nizovima, strukturama i klasama
 - Pogotovo kod PCL-a
- Pristup podacima u heap memoriji
 - Ova memorija traje duže od scope-a, ostaje živa dok ju ne oslobodiš

- Stack = dio memorije koji automatski upravlja lokalnim varijablama i parametrima funkcija
- Memorija se slijedno zauzima
- Svaka funkcija koja se pozove dobiva svoj "stack frame", a kada se funkcija završi, taj frame se automatski uklanja
- Brz je i jednostavan, ali ima ograničen kapacitet i varijable nestaju čim funkcija završi

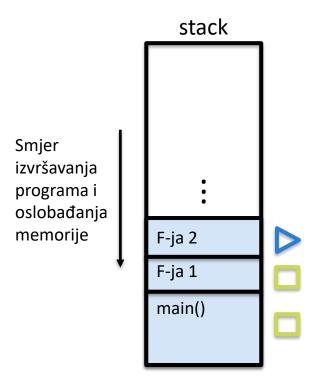

- Stack = dio memorije koji automatski upravlja lokalnim varijablama i parametrima funkcija
- Memorija se slijedno zauzima
- Svaka funkcija koja se pozove dobiva svoj "stack frame", a kada se funkcija završi, taj frame se automatski uklanja
- Brz je i jednostavan, ali ima ograničen kapacitet i varijable nestaju čim funkcija završi

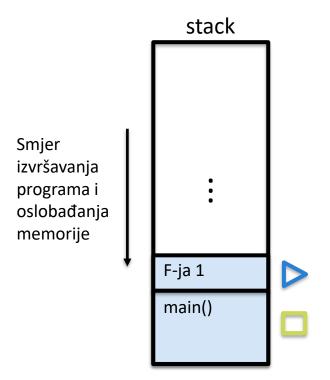

- Stack = dio memorije koji automatski upravlja lokalnim varijablama i parametrima funkcija
- Memorija se slijedno zauzima
- Svaka funkcija koja se pozove dobiva svoj "stack frame", a kada se funkcija završi, taj frame se automatski uklanja
- Brz je i jednostavan, ali ima ograničen kapacitet i varijable nestaju čim funkcija završi

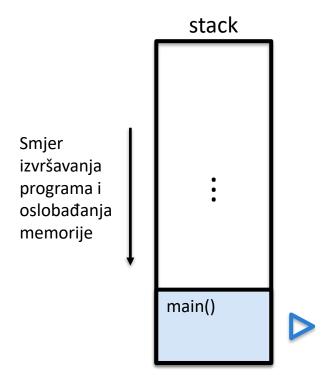

- Stack = dio memorije koji automatski upravlja lokalnim varijablama i parametrima funkcija
- Memorija se slijedno zauzima
- Svaka funkcija koja se pozove dobiva svoj "stack frame", a kada se funkcija završi, taj frame se automatski uklanja
- Brz je i jednostavan, ali ima ograničen kapacitet i varijable nestaju čim funkcija završi

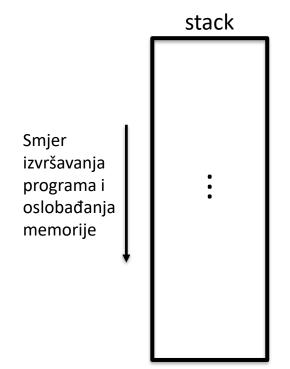

 Na kraju programa, sva zauzeta memorija se oslobađa i može se koristiti u drugom programu

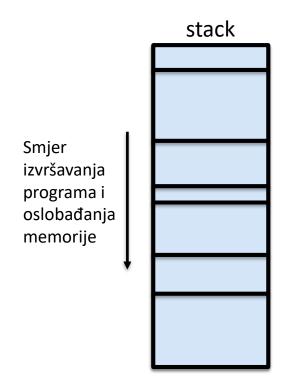

- Na kraju programa, sva alocirana memorija se oslobađa i može se koristiti u drugom programu
- Može li se stack memorija zapuniti?
- DA! to se zove stack overflow i izaziva rušenje programa tijekom izvedbe
- Najčešći razlog krivo programiranje (npr. rekurzija koja je ušla u beskonačni loop) ili preveliki objekt na stacku (npr. pointcloud s velikim brojem točaka)

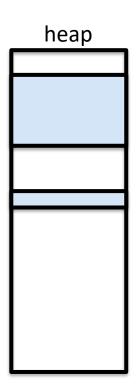

Heap (gomila) memorija

- Heap = dio memorije koji omogućuje dinamičku alokaciju memorije tijekom izvođenja programa – memoriju tražiš tijekom izvođenja programa pomoću 'new'
- Drugi naziv dinamička memorija
- Korištenje memorije dinamički naziva se alokacijom memorije
- Programer je odgovoran za alokaciju (new) i dealokaciju (delete) memorije

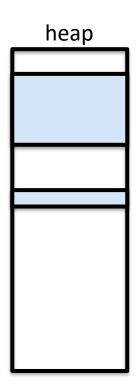

Heap (gomila) memorija

- Memorija se ne popunjava slijedno, nego se traži mjesto u memoriji gdje ima slobodnog mjesta
- Za razliku od stacka, ti upravljaš
 trajanjem memorije ostaje zauzeta dok
 ju ručno ne oslobodiš
- Heap ima veći kapacitet, ali je pristup sporiji i zahtijeva pažljivo upravljanje da ne bi došlo do curenja memorije (memory leak)

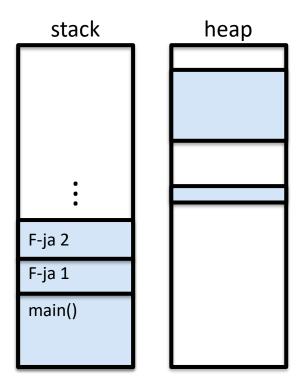

Heap (gomila) memorija

 Popunjava se uz stack memoriju, sve što nije dinamički alocirano spremljeno je na stack-u

Stack vs. heap pointer

 razlikuju se po tome gdje u memoriji pokazuju i kako se tim memorijama upravlja

	Stack pointer	Heap pointer
Mjesto alokacije memorije	Stack	Неар
Memorijom upravlja	Kompajler (automatski)	Programer (opasnost memory leak-a)
Brzina pristupa	Vrlo brz	Sporiji
Kapacitet	Ograničen	Velik
Životni vijek objekata	Dok traje funkcija	Dok ga ne izbrišeš
Pokazuje na	Lokalnu varijablu	Dinamički alociran objekt

Primjer 02 – pointer – u ovom primjeru definiran je stack pointer

Heap pointer

Postoje dva načina definicije ovih pointera

- 1. Raw pointeri ('new' + 'delete') ako zaboraviš pozvati 'delete', memorija ostaje zauzeta sve dok program traje, što uzrokuje memory leak
- 2. Pametni pointeri ne moraš pozivati 'delete', pametni pokazivač automatski briše objekt čime čini kod sigurnijim
- Preporuka je raditi s pametnim pointerima

Pametni pointeri

- std::unique_ptr<T> ima jednog vlasnika objekta, ne može se kopirati
- 2. std::shared_ptr<T> više pointera može pokazivati na isti objekt, a interno se broji koliko ih je, objekt se briše kada broj referenci dođe na '
- 3. std::weak_ptr<T> nema vlasništvo, ne produljuje životni vijek objekta

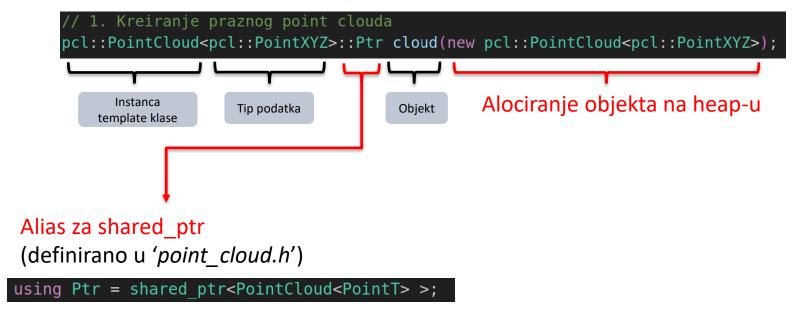
Vlasnik je pametni pokazivač koji odlučuje kad će se objekt automatski obrisati (ako nitko više nije vlasnik – objekt se briše iz memorije)

Heap pointer – primjer 01 – generiranje PC

Kod kuće pronaći ovu definiciju

 Pointer je definiran kao shared_pointer, jer svaki pointcloud prođe više stadija manipulacije (filtriranje, grupiranje, stitching, registracija, segmentacija...)

Dereferenciranje pointera – primjer 01 – generiranje PC

 Pri uređivanju postavki pointclouda (pointer), potrebno je prvo dereferencirati pointer, kako bi se moglo pristupiti varijabli i vrijednostima iste

```
// 2. Definiranje veličine
cloud->width = 500;
(*cloud).height = 5;
cloud->points.resize(cloud->width * cloud->height);
```

Prikazana su dva načina derefenciranja, ekvivalentna su!

- Prvi način: 'pointer->'
- Drugi način: '(*pointer).'

'Auto' ispred varijable – primjer 01 – generiranje PC

Prepoznavanje tipa varijable s kojim se radi

```
// 3. Generiranje nasumičnih točaka
for (auto& point : cloud->points) {
   point.x = 1024 * rand() / (RAND_MAX + 1.0f);
   point.y = 1024 * rand() / (RAND_MAX + 1.0f);
   point.z = 1024 * rand() / (RAND_MAX + 1.0f);
}
```

Objekt 'point' automatski poprima tip podatka koji ima i 'cloud->points' (riječ je o std::vector<pcl::PointXYZ>)

 Jasno je da je ovo vrlo korisno koristiti jer štedi pisanje, ali i zato što ne moramo mijenjati kod ako promijenimo tip podataka s kojim radimo

Što znači '&' u 'auto& point'

 & označava referencu, tj. da se izravno pristupa originalnom point cloudu i da se utječe na pravi pointcloud

```
// 3. Generiranje nasumičnih točaka
for (auto& point : cloud->points) {
    point.x = 1024 * rand() / (RAND_MAX + 1.0f);
    point.y = 1024 * rand() / (RAND_MAX + 1.0f);
    point.z = 1024 * rand() / (RAND_MAX + 1.0f);
}
```

Referenca je alias, tj. drugo ime za postojeći objekt. Ne stvara novu kopiju, nego omogućuje direktan pristup originalu.

 Jasno je da je ovo vrlo korisno koristiti jer štedi memoriju i omogućuje promjene izravno u originalnom objektu

Struktura c++ projekta

 Prikazana je preporučena hijerarhija projekta te glavni dijelovi istog (i njihova objašnjenja)

 Napomena: nećemo raditi s '.h/.hpp' datotekama u sklopu ovog kolegija, ali inače su ona bitan dio programiranja u C++ jeziku

CMakeLists.txt

- Cmake je alat za automatiziranu izgradnju C++ projekata
- Datoteka 'CMakeLists.txt' opisuje kako da se projekt kompilira – definira izvore, zavisnosti i pravila buildanja

```
cmake minimum required(VERSION 3.5)
                                                                                          Definiranje minimalne
                                                                                          CMake verzije i imena
project(GeneratePointCloud)
                                                                                               projekta
# Nađi PCL biblioteku
                                                                                       Pronalaženje vanjskih biblioteka
find package(PCL 1.10 REQUIRED)
# Uključi zaglavlja i biblioteke
                                                                                          Dodavanje putanja do
include directories(${PCL INCLUDE DIRS})
                                                                                           zaglavlja i biblioteka
link directories(${PCL LIBRARY DIRS})
add definitions(${PCL DEFINITIONS})
# Dodaj izvršnu datoteku i poveži s PCL-om
add executable(generate point cloud src/01 generiranje PC.cpp)
                                                                                            Dodavanje izvršnih
target link libraries(generate point cloud ${PCL LIBRARIES})
                                                                                          datoteka i povezivanje s
                                                                                          vanjskim bibliotekama
add executable(pointer src/02 pointer.cpp)
target link libraries(pointer ${PCL LIBRARIES})
```


Primjer 01 – generiranje PC - build

- Da bismo pokrenuli C++ program koji koristi vanjske biblioteke (npr. PCL), koristimo CMake – alat koji generira sve potrebne build datoteke
- Postupak:
 - 1. Struktura projekta mora biti organizirana (src/, build/, CMakeLists.txt, data/...)
 - 2. Uđemo u build/ mapu s naredbom 'cd build'
 - 3. Pokrenemo '*cmake ..*' stvara potrebne datoteke
 - 4. Pokrenemo '*make*' kompajlira kod
- Nakon uspješnog builda, u build/ direktoriju pojavi se izvršna datoteka koju zatim pokrećemo u terminalu

Primjer 01 – generiranje PC

Zadatak: buildati i pokrenuti datoteku primjer 01

- cd build
- cmake .. ~/pcl_ws/build\$ cmake ...
- make ~/pcl_ws/build\$ make
- Pokretanje datoteke: ./executable_datoteka

```
asvtara@asvtara-virtual-machine:~/pcl_ws/build$ ./generate_point_cloud
Generirano 2500 točaka.
Point cloud spremljen u '/home/asvtara/pcl_ws/data/generated_cloud.pcd'.
```


pcl_viewer

- Alat za brzu vizualizaciju '.pcd' datoteka
- Dolazi s PCL bibliotekom i podržava prikaz točaka, RGB boju i normale
- Korištenje: pokreće se iz terminala, unutar direktorija u kojem se nalazi datoteka koja se vizualizira
- '+/-' = zoom in/zoom out
- 'shift i +/ shift i -' = povećavanje/smanjivanje veličina točaka

Primjer 01 – generiranje PC

Zadatak: vizualizirati generirani PC koristeći pcl_viewer

- ući u direktorij u kojem se nalazi pointcloud
- pokrenuti pcl_viewer s imenom datoteke

```
asvtara@asvtara-virtual-machine:~/pcl_ws/data$ pcl_viewer generated_cloud.pcd

2025-05-05 22:00:23.918 ( 0.002s) [ 5EEFC880] vtkContextDevice2D.cxx:32 WARN| Error: no override found for 'vtkContextDevic e2D'.

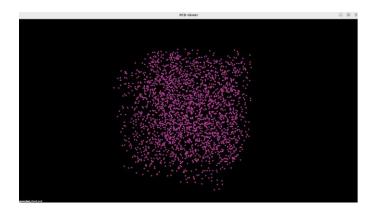
The viewer window provides interactive commands; for help, press 'h' or 'H' from within the window.

> Loading generated_cloud.pcd [PcLVisualizer::setUseVbos] Has no effect when OpenGL version is ≥ 2

[done, 180.936 ms : 2500 points]

Available dimensions: x y z
```

- rotirati, zoomirati pointcloud
- povećati veličinu točaka pointclouda

Zadatak 01

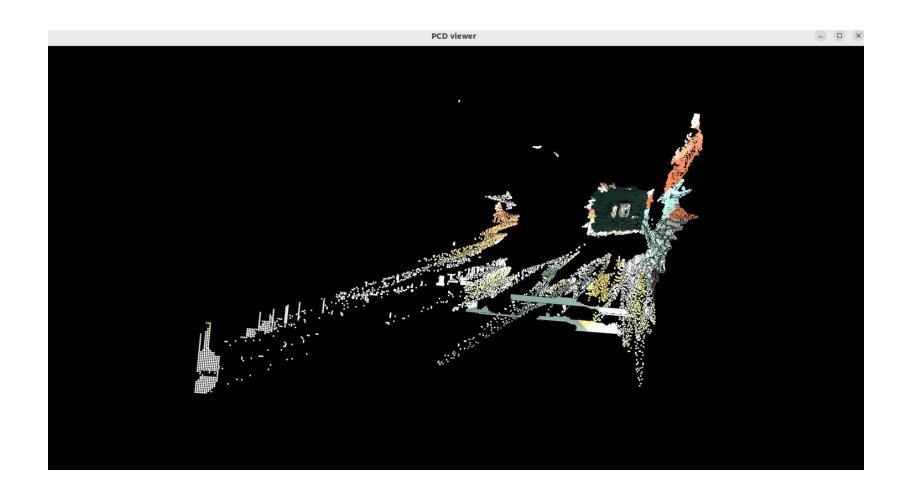
Zadatak: iz koda saznati informaciju o veličini PC-a te ga vizualizirati koristeći pcl_viewer

- PC se zove 'cloud_1.pcd' i nalazi se u 'data' folderu
- Kod bazirati na primjeru 01, kostur datoteke se zove '03_citanje_pc.cpp'
- Unutar koda potrebno je:
 - 1. Stvoriti PC objekt
 - 2. Učitati .pcd datoteku
 - 3. Ispisati ime PC-a koji je učitan
 - 4. Ispisati broj točaka PC-a
- Executable dodati u CMakeLists.txt te ga nazvati 'citanje_pc'
- Buildati projekt (make)
- Pokrenuti kod i provjeriti rezultate, a nakon toga vizualizirati PC

Zadatak 01 – PC - vizualiziran

Filtriranje point clouda

- Filtriranje je proces čišćenja, smanjivanja ili izdvajanja dijela podataka iz oblaka točaka prema određenim kriterijima
- Zašto filtriramo PC?
 - **1. Uklanjanje šuma:** senzori često vraćaju točke koje su netočne (npr. refleksije, praznine, artefakti)
 - 2. Smanjenje količine podataka: olakšava i ubrzava algoritme koji slijede (registracija, klasifikacija, grasping...)
 - **3. Fokus na određeni dio scene**: npr. gledamo samo prostor ispred robota ili iznad stola

Filtriranje point clouda

- Kada koristimo filtriranje?
 - 1. Prije vizualizacije (da bude preglednije)
 - 2. Prije segmentacije objekata
 - 3. Kao priprema za 3D rekonstrukciju, registraciju, grasp planning

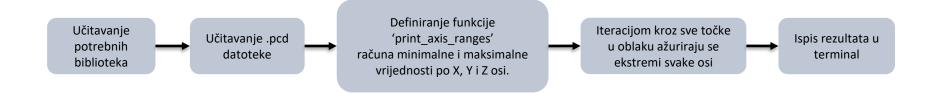

Primjer 03 – dimenzije unutar PC

- Filtriranjem PC-a mijenjamo njegovu veličinu (size), ali i prostor u kojem se nalazi
- Kako bi lakše odredili granice koje koristimo za filtriranje (to postavljamo ručno), korisno je moći provjeriti dimenzije (prostorne)

Primjer 03 – dimenzije unutar PC


```
Učitano točaka: 76573

[Ulazni oblak] Raspon koordinata:
    X: [-2.39593, 4.94801]
    Y: [-3.68209, 1.55603]
    Z: [0.0894, 6.5535]

    Vrije
```

Vrijednosti za 'cloud_1.pcd'

PassThrough filter

- PassThrough filter = alat u PCL-u koji omogućuje filtriranje točaka prema vrijednostima uzduž jedne dimenzije (osi)
- Kako radi?
 - Filtrira sve točke koje ne pripadaju zadanoj granici
 - Čuva samo one točke koje zadovoljavaju kriterij
 - Ostale odbacuje → ne pohranjuju se u izlazni oblak točaka

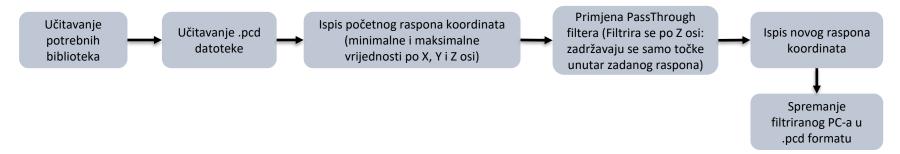

PassThrough filter

- Česte primjene:
 - Uklanjanje poda ili stropa iz scene
 - Ograničavanje scene na određeni volumen prostora (npr. zona hvatanja robota)
 - Izdvajanje objekata na određenoj visini

Primjer 04 – PassThrough filter

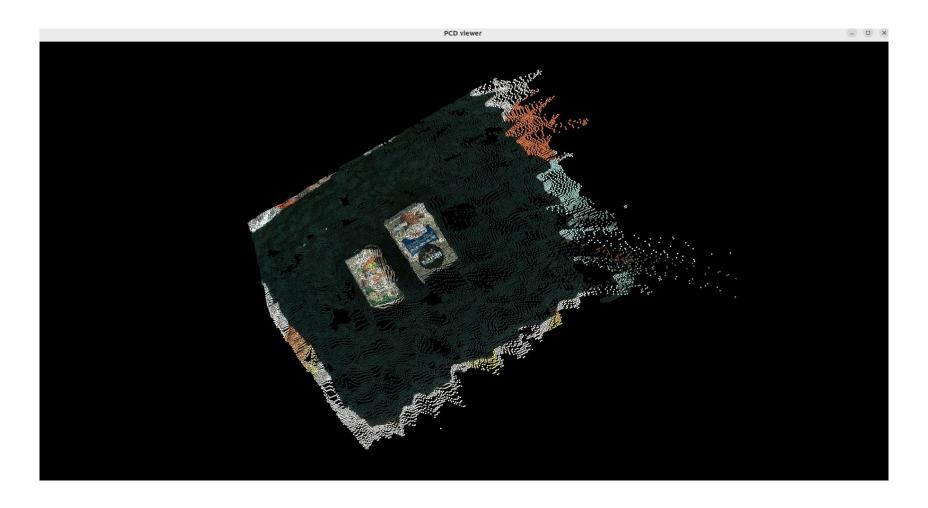
Zadatak: pokrenuti datoteku i vizualizirati rješenje

- Učitati datoteku 'cloud_1.pcd'
- Filtrirati po z-osi na način da se zadrže podaci od 0.15 do 1.0 metara po z-osi, a sve ostale odbacujemo
- Spremamo PC kao 'cloud_1_ptf.pcd' gdje ptf označava pass through filter
- Vizualizirati rješenje

Primjer 04 – PassThrough filter - vizualizacija

StatisticalOutlierRemoval filter

- StatisticalOutlierRemoval filter = Filter u PCL-u koji uklanja "izolirane" točke iz oblaka točaka
- Koristi statističku analizu udaljenosti između točaka da bi identificirao i uklonio šum
- Kako radi?
 - Za svaku točku pronađe K najbližih susjeda (MeanK)
 - Računa se prosječna udaljenost do tih susjeda
 - Računa se globalni prosjek (μ) i standardna devijacija (σ) svih tih udaljenosti
 - Svaka točka čija je udaljenost od susjeda veća od izraza se izbacuje

 $outlier_distance = \mu + \sigma$

StatisticalOutlierRemoval filter

- Česte primjene:
 - Uklanjanje šuma nakon akvizicije point clouda (posebno s jeftinijim senzorima)
 - Čišćenje slabo strukturiranih podatak
 - Priprema podataka za segmentaciju, registraciju ili rekonstrukciju

Primjer 05 – StatisticalOutlierRemoval filter

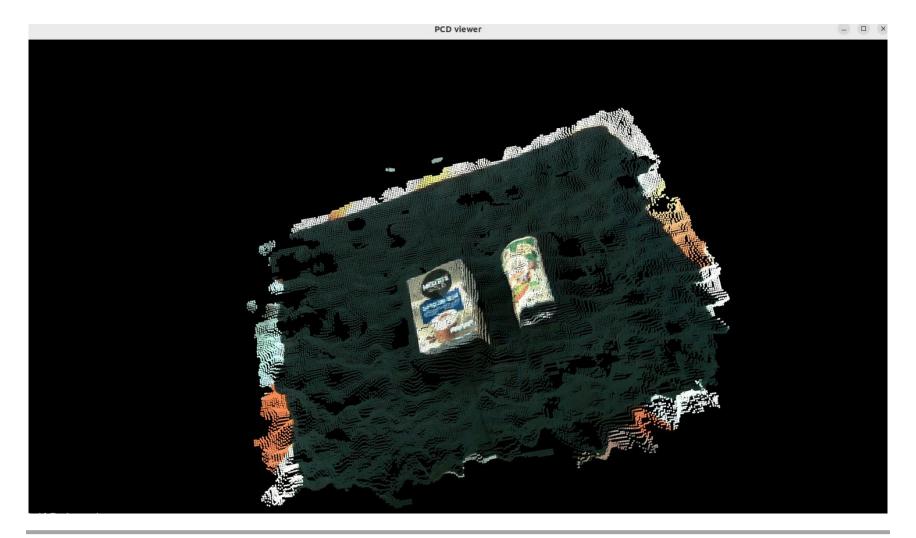
Zadatak: pokrenuti datoteku i vizualizirati rješenje

- Učitati datoteku 'cloud_1_ptf.pcd'
- Filtrirati na način da za svaku točku u oblaku, algoritam pogleda njenih 50 najbližih susjeda i odluči pripada li ona PC-u ili je outlier
- Spremamo PC kao 'cloud_1_sof.pcd' gdje sof označava statistical outlier removal filter
- Vizualizirati rješenje

Primjer 05 – StatisticalOutlier filter - vizualizacija

VoxelGrid filter

- Filter koji smanjuje broj točaka u point cloudu tako da zadrži strukturu, ali smanji podatke
- Voxel (od engl. volumetric pixel) je osnovna jedinica volumena u 3D prostoru – mali prostor definirane veličine, u obliku kocke ili pravokutnog kvadra
- Veličina voxela određuje se parametrima leaf size po X, Y i Z osi, i može biti jednaka (kocka) ili različita (kvadar) po osima
- Sve točke koje se nalaze unutar jednog voxela zamjenjuju se s jednom točkom – obično centroidom (prosječnom pozicijom svih točaka unutar tog voxela)

VoxelGrid filter

Kako radi?

- Podijeli prostor point clouda u 3D kocke (voksele) zadane veličine
- Za svaki voksel uzima jednu točku (centroid) koja zamjenjuje sve susjede oko sebe

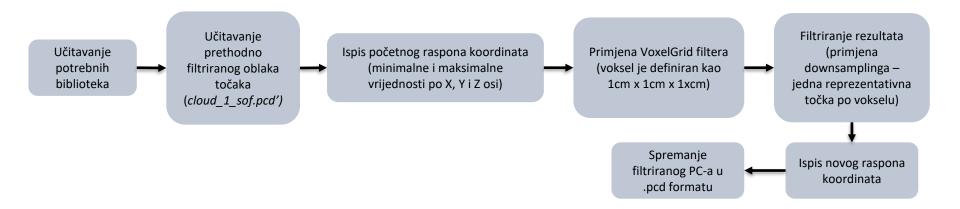
Česte primjene:

- Priprema podataka prije segmentacije, registracije ili detekcije (manji broj točaka)
- Ubrzavanje algoritama (manji broj točaka → brža obrada)
- Smanjenje memorijske potrošnje
- Očuvanje globalnog oblika objekta uz gubitak fine gustoće

Primjer 06 – VoxelGrid filter

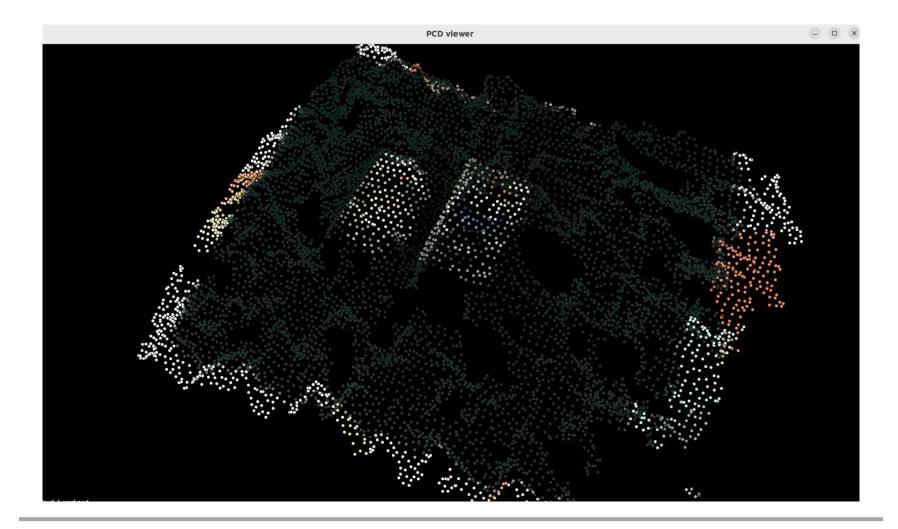
Zadatak: pokrenuti datoteku i vizualizirati rješenje

- Učitati datoteku 'cloud_1_sof.pcd'
- Filtrirati na način da se veličina voksela postavi na 1 cm po svakoj osi (x, y, z)
- Spremamo PC kao 'cloud_1_voxf.pcd' gdje voxf označava voxel grid filter
- Vizualizirati rješenje

Primjer 06 – VoxelGrid filter - vizualizacija

Zadatak 02 – obrada PC (filtriranje)

- Zašto ovaj redoslijed?
- 1. PassThrough brzo uklanja dijelove scene koji nas ne zanimaju
- 2. StatisticalOutlierRemoval čisti preostali šum i nepouzdane točke
- 3. VoxelGrid smanjuje broj točaka, ubrzava vizualizaciju i kasniju obradu
- Cilj zadatka: Prikazati kako kombinacija različitih filtara omogućuje čišći, manji i fokusiraniji oblak točaka, spreman za npr. registraciju, segmentaciju ili grasping

Zadatak 02 – obrada PC (filtriranje)

Zadatak: iz zadanog PC-a pomoću *PassThrough* filtra izoliraj središnji dio scene filtriranjem po X, Y i Z osi, zatim očisti šum pomoću *StatisticalOutlierRemoval*, i reduciraj broj točaka pomoću *VoxelGrid*.

- Kod bazirati na prijašnjim primjerima (možete i njih samo urediti)
- Spremiti rezultate svakog koraka kao zasebnu .pcd datoteku u folder data_z2 (cloud_ptfz.pcd, cloud_ptfx.pcd, cloud_ptfy.pcd, cloud_sor.pcd i cloud_vox.pcd)
- Na kraju, usporedi veličinu datoteka i broj točaka u početnom i zadnjem koraku
- Napomena: svaki student radi s drugim PC-om

Zadatak 02 – obrada PC (filtriranje) – očekivano rješenje

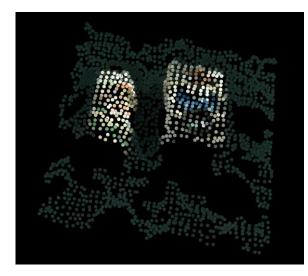
 Očekuje se da kao rješenje prikaže PC u kojem su samo predmeti rada i crna pozadina (ne smiju se vidjeti pod, stupovi niti drugi elementi iz pozadine)

PC nakon PassThrough

PC nakon StatisticalOutlierRemoval

PC nakon VoxelGrid

